

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd dominus misericorditer egerit cum hominibus, prohibendo eis
simplicem fornicationem. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

Quod fatuum sit querere quare Dominus simplicem fornicationem prohibuerit.

C A P . I I I .

Sequitur videre quomodo illa quæstio sit diabolica & irratione digna, qua quæritur quare Dñs prohibuerit simplicem fornicationem. Ideò verò diximus eam diabolicam, quia propria est primo à diabolo talis quæstio, Gen. 3, vbi dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Dñs, vt non comedederitis ex omni ligno paradisi? Ideò verò diximus eam irratione digna: quia nullus proponeret alicui homini similem quæstionem, qui cum prostolo non haberet. Si veniret aliquis ad aliquem ciuem, & dicaret ei, Quare nō permittis filias tuas prostitui? quare vis eas matrari? Eftis vos fatuus? diceret ipse. Quanto ergo potius ille fatuus potest reputari, qui de cælesti rege audet quærere, quare ipse filias suas nō permittit fornicari, quare vult eas vel castas permanere, vel nuptiis tradi? Præterea, quærere quare Dominus de re sua aliquid prohibuerit, est quærere quare Dominus in se sua ius aliquid vel aliquid signum dominij tenuerit: quam quæstionem patet stultam esse: vt si quis quærat à rege Francie, quare non datis mihi totum regnum vestrum, vt nec aliquid signum dominij recineatis? Ibi permiserat Dominus bonum omne lignum, præter unum, bene debuisset ei sufficere.

Quod Dominus misericorditer egerit cum hominibus, prohibendo eis simplicem fornicationem.

C A P . I I I I .

EX iam dictis patet manifestum esse qd Dominus misericorditer egit cum humano genere, quia simplicem fornicationem prohibuit viris, quia potius voluit eos habere fideles adjutoriū, quā tales qui furarentur eis quicquid possent furari. Concubinæ quae nesciunt quandiu debent esse cum hominibus, furantur eis quicquid possunt. Cū mulieribus etiā in hoc misericorditer egit. Videns enim Dñs qd mulieres habituræ essent labore in portando prolem in utero, dolorē in parturiendo, solitudinem & occupationem & laborē in nutriendo, voluit viros ante opus carnale eis obligari in iuuando eas. Cū prole etiā misericorditer egit. Frequenter enim periret proles, si simplex fornicatio esset cōcessa, vt prius ostēdimus. Cū toto etiā genere humano Dñs in hoc misericorditer egit, cuius paci prouidit, Misericorditer etiam egit cum genere humano, qd ab illa voluptate hominē cohibere voluit in parte qua nullus virtutur nisi valde raro absque peccato. Ad id autē quod obiicitur, qd ferè totus mundus perit propter prohibitionem illam: Dicendum est, qd fortè plures perirent, si non esset prohibita fornicatio,

Ff

quā modo pereant. Quia vel perirent propter nimis amorem quā haberet ad mulieres. Vehemens enim amor propriæ uxoris, sicut dicit Ambrosius adulter est. Homines enim tunc nimis essent carnales: quia quā non aliceret una, aliceret altera. Vnde Deu. 17. dicitur de rege, Nō habebit uxores plurimas, ne aliciat anima eius, vel periret propter rapacitatem. Fornicariæ enim mulieres depauperat homines, & fures reddunt: vel propter odium, quando auferretur ab aliquo illa quā amat: vel propter aliud peccatum quod fornicationem sequeretur. Ad id autem quod obicitur, q̄ hæc prohibitio est contra multiplicationem generis humani, in parte patet solutio ex hoc quod dictum est prius, q̄ illa quæ omnibus supponuntur, steriles efficiuntur. Præterea, Dns nō facit magnam vim in paucitate vel multitudine hominū. Vnde Eccl. 16. n̄e iocuideris in filiis impiis, si multiplicentur. Et subiungitur: Melior est enim unus timens Deū, quam mille filii impij. Et utilius est mori sine filiis, quam relinquere filios impios. Et Eccl. 15. Non concupiscit Dns multitudinem filiorum malis mori sine filiis, quā relinquere filios impios. Vnde Dominus bene præcepit vel consuluit illud. Ex quo hoc sequitur, q̄ pauciores sint homines: quoniam videlicet ad hoc q̄ plures saluentur, vel ad hoc meliores sint qui saluentur. Vnde ipse consuluit castitatem & virginitatem, & familiam. Prohibitio vero fornicationis saltem ad hoc valet, q̄ perfectiores sint qui saluantur. Nota peruersitatem quorundam hominū, quibus ibi displaceat proprietas, vbi Deo placet, in mulieribus scilicet: & ibi placet, vbi Deo displaceat, scilicet in possessionibus.

*De alegantibus impotentiam continendi P A R S V I . que
habet duo capitulo.*

*De diuersis testimonius scripturarum contra illos qui dicunt se non
posse continere.*

C A P . I .

Vltimo in tractatu de Luxuria, dicendum est aliquid de impotentia continendi, quā multi allegant. Et primo ponimus diuersa testimonia scripturarū, quibus cōtra eos qui hoc dicunt possumus vti. Deinde ponemus multas rationes, quibus cōtra tales vtendū est. Et inter testimonia, Primo occurrit illud Gen. 4. q̄ dicit Dns ad Cain, loquēs de peccato: Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius. Vnde quasi mēdium Deo imponūt, qui dicunt se nō posse abstinere a peccato. Secundo occurrit illud Job 6. Aut poterit aliquis gustare, q̄ gustarū affert morte. Ex quo verbo videtur, q̄ potius deberet homo dicere,